

Propostes per a la candidatura a Rector de la Universitat de València (Estudi General)

De cara a les eleccions a Rector de la UVEG que tindran lloc el 2 de març de 2010 a València, presentem una sèrie de propostes i reflexions que, com a representants dels estudiants en el govern de la Universitat de València, adreçem als candidats en les dites eleccions com a expressió dels valors que defén el Bloc d'Estudiants Agermanats en la construcció de la nostra universitat:

Política Estudiantil

Tenint en compte les mancances i millores possibles que actualment té l'oferta d'activitats pròpies de la vida i dinamisme universitari a la UVEG, el BEA planteja un esquema de treball i s'ofereix en totes les seues implicacions a treballar en el seu desenvolupament. Per al BEA, la condició d'estudiant no estarà completa, no s'equipararà a la de universitari, si aquesta només significa anar a classe, estudiar i fer exàmens. A la Universitat ens hem de formar també (o sobretot) com a persones amb un esperit crític que ens faça partíceps dels valors recollits als Estatuts de la Universitat així com també d'aquells que desenvolupem personalment.

Situació Política Actual

En l'actualitat el BEA compta amb 15 representants al Claustre de la Universitat i un treball acumulat al llarg dels últims dos anys que ens acredita com a la força competent i amb sentit institucional des de fa més de 25 anys. En aquesta situació esperem obtenir dos de les cinc places reservades per a estudiants en el Consell de Govern que, juntament amb tots els Juntals de Centre, delegats d'AdR i altres companys actius ocupant llocs de responsabilitat, estan disposats a treballar per la Universitat de València. Açò implica continuar i reforçar la línia de diàleg constant amb tots els sectors de la Universitat, i en especial el seu govern, que en l'actualitat ja tenim obert i que, com més avall expliquem, volem fer més efectiva (apartat 2, Activitat Política i Representativa).

Pla de treball

El nou sistema d'estudi, basat la formació contínua o a temps complet, limitarà el temps disponible per a desenvolupar activitats extra-acadèmiques dels estudiants, és per això que plantegem una sèrie de reforços a l'actual sistema desenvolupats en 5 apartats.

1.-Activitat Sociocultural

a) La Universitat de València compta amb un experimentat equip de tècnics capacitats per a desenvolupar amb èxit notables campanyes mobilitzadores de l'estudiantat en diverses temàtiques, i per tant, responsables a l'hora de despertar la sensibilitat dels estudiants pel que els envolta. Açò ens obliga a repensar tota aquesta oferta per tal de, en primer lloc, reemplaçar iniciatives pròximes a desaparéixer tals com la

Nau dels Estudiants o els cursos convalidables per crèdits de lliure opció per altres mecanismes igualment eficaços en la formació extra-acadèmica dels estudiants, i en segon lloc, en el replantejament de les intencions i el contingut de les campanyes que se'n desenvolupen per tal de reenfocar-les cap a la sensibilització dels reptes actuals de la societat.

b) La incorporació d'estudiants en les tasques de disseny, organització i presentació de les activitats organitzades pel CADE i altres serveis de la Universitat. Aquesta mesura permetria als serveis incorporar més eficaçment les propostes i demandes dels estudiants i als estudiants adquirir destreses en les tasques esmentades.

c) Mantenint sempre o augmentant l'actual dotació econòmica que diversos serveis de la Universitat, i en especial la Delegació d'Estudiants i el CADE, ofereixen, plantejem la possibilitat de crear beques per a estudiants en el treball en associacions i col·lectius de caràcter sociocultural. Aquest treball podria aportar a l'estudiant una formació extra en destreses i experiència en les tasques d'organització i gestió. No obstant, aquestes ajudes haurien d'anar acompanyades d'un exhaustiu procés de selecció d'aspirants que evite el mal ús de les ajudes pels propis membres de les associacions i col·lectius. Caldrà assegurar rigorosament que la concessió de les beques a estudiants que mantinguen relacions estretes amb les associacions pugui comportar greuges cap a les associacions o un mal ús dels fons destinats.

La finalitat d'aquesta ajuda seria també permetre als estudiants membres de les associacions i col·lectius poder dedicar-se fonamentalment al disseny i presentació de les activitats, és a dir, a encarregar-se de transmetre el contingut i el missatge de les activitats i no tant a les tasques rutinàries d'organització. S'entén per tant que aquestos militants no seran destinataris de les ajudes.

d) Pel que fa a l'Assemblea General d'Estudiants, els Estatuts de la Universitat de València reconeixen el la seua capacitat per realitzar activitats múltiples d'interés per als estudiants i la corresponent dotació pressupostària, per tant serà d'un alt interés desenvolupar aquesta Assemblea i ajudar-la a donar els primers passos fins que, demostrant una suficient autonomia i competència, se li puguin traspasar competències de la Delegació del Rector en els Estudiants i capacitats per a realitzar aquestes activitats pels i per als estudiants. El sentit ha de ser per a la Universitat similar al que representen els AdR's per als seus Centre.

e) Construcció de sengles Cases de l'Alumne en els campus de Burjassot i de Tarongers com a centres de dinamisme sociocultural i no només d'oci. Aquestos espais inclourien per exemple sales d'exposicions o salons d'actes dissenyats per al teatre o la música, alarmentament escassos en una institució cultural com la nostra.

f) La construcció de locals per a les associacions i col·lectius d'estudiants al campus de Burjassot, on són inexistents, suposaria un gran avanç en la dinamització d'aquestos. Igualment, cal repassar la situació dels AdR's per tal d'assegurar el seu correcte funcionament i la disposició d'unes dependències dignes.

2.-Activitat Política i Representativa

a) La gestió i el govern de la Universitat de València ha de contar de forma més efectiva amb la participació dels estudiants, demanant-los opinió i invitant-los a participar en el procés de redacció i reflexió de les propostes polítiques que els afecten per tal de donar-los un coneixement profund de la institució i la seua situació i incitar-los així a

plantejar iniciatives pròpies. Té ací especial rellevància el contacte dels representants amb la Delegació del Rector en els Estudiants, d'una forma similar a la que els altres vicerectorats poden mantenir amb els equips deganals. Aquest contacte hauria de servir per a transmetre'ls l'estat de les iniciatives que l'equip de direcció pretén dur a terme i les accions governamentals que els afecten abans que aquestes arriben a l'estat final d'aprovació o execució. Òrgan fonamental en aquesta tasca podria ser el Consell Assessor.

Amb aquestes mesures els estudiants deixarien de percebre un govern impermeable a les seues demandes i s'atrevirien a formular propostes conscients que aquestes no seran sistemàticament refutades quan suposen un retall de llibertats per al PDI. És francament frustrant veure com les més innocents propostes són rebutjades sense debat per suposar una breu modificació dels hàbits del professorat.

Pel que fa al treball dels òrgans de govern i representació instem al pròxim equip rectoral a fer un ús major del Claustre i a trobar la unanimitat del Consell de Govern en les qüestions més transcendents.

En l'actualitat el Claustre només es convoca habitualment per a la renovació de càrrecs i l'aprovació de Plans d'acció general que no plantegen debats ideològics o de criteri. En oposició a aquest sistema, s'ha demostrat que, dotant al Claustre d'un major sentit, aquest pot servir per a resoldre (almenys parcialment) i reconduir les discussions més tenses i conflictives que pot afrontar la Universitat cap un consens quasi unànime i a més, de la pròpia mà dels estudiants. Cal per tant, recuperar el valor de la cohesió universitària.

Pel que fa al Consell de Govern, creiem fermament en la necessitat d'ampliar la participació dels estudiants, donant pas a companys amb idees i propostes que aportar. Aquesta modificació no respon a l'interés de constituir un grup de pressió capaç de condicionar les votacions sinó a permetre l'accés d'estudiants al contacte abans esmentat amb els Vicerectorats per tal de redactar les propostes que després es votaran. La tasca d'un estudiant membre del Consell de Govern no poder quedar limitada a un matí per mes.

Aquesta filosofia enllaça en el convenciment de dialogar habitualment no amb els aliats polítics entre els estudiants sinó amb aquells que es doten d'una major quantitat de propostes constructives.

b) En el punt anterior explicàvem la relació de diàleg des de l'equip rectoral cap als estudiants, però aquesta no ha de quedar només en mans dels estudiants membres del Consell de Govern. La Universitat compta amb l'Assemblea General d'Estudiants, màxim òrgan de representació estudiantil i lícit interlocutor. Per tant, el suport al desenvolupament de l'Assemblea ha d'incloure també aquest aspecte d'interlocutor polític amb la seua Mesa de Coordinació.

c) La recomanació manifesta del Rector de disposar de deganats d'estudiants als Centres de la Universitat.

3.-Activitats d'ocupació

a) Per tal de satisfer l'interés creixent dels estudiants d'obtenir recursos de forma regular per a cobrir despeses tals com el lloguer del pis, el transport o simplement per a ús personal, proposem la creació de llocs de treball per a estudiants, a més de les beques esmentades en el punt c) de l'apartat 1, en diferents serveis de la Universitat i per tant, de caràcter acadèmic. Propostes de places de treball serien auxiliars de biblioteca,

dependents de les cafeteries, llibreries i la Tenda de la Universitat a més de becaris que treballen per als Serveis i Vicerektorats de la Universitat tal i com ja es fa en alguns casos. Ací el Campus d'Excel·lència Internacional es planteja novament com una oportunitat per a desenvolupar tots aquestos serveis i espais de treball dins dels campus.

Aquesta mesura no implicarà la substitució de places de treball ocupades o que s'hagen d'ocupar per professionals qualificats, i per tant no seran estudiants amb condicions precàries de treball. És per tant una proposta que necessita el suport dels sindicats de treballadors.

La responsabilitat sindical d'aquestos estudiants recaurà sobre les associacions de representació estudiantil o, en tot cas, en un sistema mixt entre les associacions i els sindicats de treballadors.

4.-Sistemes de comunicació de l'activitat sociocultural i política

Considerem que una de les principals causes de la falta de participació dels estudiants en la vida de la Universitat està deguda al desconeixement i a les falses idees que es tenen de l'activisme i la representació estudiantil.

a) Per a corregir aquesta situació plantegem un nou ús del *NouDise*, on s'amplien els continguts acostant la publicació als estudiants. No obstant, el setmanari de la Universitat compta amb un escàs nombre de lectors entre els estudiants, que el perceben com un mitjà de publicitat de les activitats del PDI o inclús com a un mitjà propagandístic de l'equip rectoral. Seria interessant conèixer amb major detall la opinió dels estudiants respecte aquest tema per a apropar-lo als seues interessos i assegurar la seua objectivitat.

Com a primeres iniciatives proposem que s'incloguen seccions fixes on els estudiants membres d'associacions i col·lectius puguen promocionar les activitats que organitzen i els representants estudiantils puguen publicar amb major facilitat articles d'opinió o sobre el seu treball als òrgans, responent així al seu deure de respondre davant els electors. Un altre ús seria la simple promoció cultural dels nostres estudiants que desitgen publicar articles propis d'interés, composicions literàries, etc.

b) Un altre mitjà de possible utilitat és el sistema de correus de la Universitat, que podria ampliar el seu tràfic per a fomentar la publicitat de les principals activitats organitzades per associacions i col·lectius i la participació en dates importants com les eleccions a Claustre.

5.-Altres

a) Revisió dels concursos i plecs tècnics dels contractes de cafeteries per a incloure menús vegetarians i preus més assequibles per als estudiants. La relació qualitat-preu ha de ser homogènia per a totes les dependències de la Universitat sense que això impossibilita per tant serveis més cars en algunes cafeteries amb millor qualitat.

b) Aprovació d'un nou règim de biblioteques que permeta l'estudi en horaris més amples com en caps de setmana i dies festius, i en cap cas per baix de l'horari ofertat a les biblioteques de la UPV, sovint freqüentades per estudiants de la nostra Universitat.

Política d'Estudis

Per tal de millorar, progressivament, la nova estructuració dels estudis implantada en la Universitat plantejarem una sèrie de modificacions o criteris a tenir en compte a l'hora d'ajustar el millor funcionament possible dels nous títols. A més, davant les auditories que s'efectuaran en els anys vinents optem per certificar també l'estat de les nostres titulacions en la implantació d'aquestes propostes, per corregir els plans d'estudis i tot allò involucrat en la eficàcia i bona implantació d'aquestos en funció de les carències que manifesten fins assolir la millor estructura d'estudis possible dins el marc legal:

a) La realització d'un estudi que determine les modificacions necessàries de la reglamentació del Ministeri d'Educació i del Ministeri de Ciència i Innovació per permetre a la Universitat de València oferir la millor oferta acadèmica que puga produir.

b) Inclusió de matèries que creen unes bases sòlides en treball i raonament crític i científic en els plans docents, és a dir, no només els fonaments que cada branca acadèmica aporta a la disciplina d'estudi, sinó també bases de procediment científic que permeten construir de manera ordenada i crítica la formació posterior. Aquesta formació extra permet, a més a més, que l'estudiant adquireixca les destreses aspirades pels impulsors de l'actual reforma universitària com les capacitats d'aprenentatge o les de producció de coneixement.

c) El replantejament de l'actual sistema de formació del professorat en metodologies de docència-aprenentatge per tal d'assegurar el nivell adequat entre el professorat, per a garantir l'assoliment dels objectius dels plans d'estudis. Aquesta mesura podria començar per trobar la complicitat dels equips deganals i directius dels Centres de la Universitat a l'hora de conscienciar el professorat de la necessitat d'introduir les noves metodologies, com per exemple a partir d'una xarrada introductòria realitzada per un professor de prestigi (possiblement d'una Universitat on ell personalment haja introduït aquestes metodologies amb èxit). A aquesta xarrada li podria seguir un reforç del treball de la Oficina de Convergència Europea col·laborant amb el Servei de Formació Permanent on s'estudie, també, la situació de cada professor (i no només la seua càrrega docent) per avaluar la seua capacitat i animar-lo a cursar els cursos pertinents. Aquestos cursos aportarien punts als professors entrants.

d) La grandària dels grups haurà de ser l'adient per a fer possibles les metodologies citades, entenent que diferents tasques requeriran diferents grandàries; plantejarem un màxim de 50 estudiants per grup, remarcant que per activitats pràctiques serien necessaris grups més reduïts.

e) Tenint clara la importància de la interdisciplinarietat per a una formació crítica, es creu convenient garantir uns coneixements comuns, alguns dels quals s'haurien de proporcionar al Batxillerat, però d'altres ho haurien de ser a la Universitat; sent conscients que la forma com s'han elaborat els plans d'estudis per als Graus ha fet minvar la interdisciplinarietat, es planteja, doncs, la perspectiva d'incrementar-la en la revisió prevista dels plans d'estudis.

f) En el marc de l'impuls de la transversalitat, incloure el tema de la competència lingüística, tant en valencià com en anglés, i facilitar la participació en les Comissions

Acadèmiques de Títols de representants de Departaments no adscrits al Centre corresponent.

g) Pel que fa als Màsters, caldrà assegurar també l'avaluació de la docència per tal de garantir la qualitat, amb una durada (entre un i dos anys) i un nombre de crèdits (entre 60 i 120) realista pel que fa a l'activitat estudiantil computada en ECTS, evitant la sobrecàrrega que condueix al fracàs i la necessitat de repetir-los; per altra banda, cal assumir que els Màsters "oficials" formen part de la càrrega docent "ordinària" del professorat, inclosa dins la seua retribució general i impartida per la plantilla docent de la Universitat (incloent professors associats quan siga important aprofitar la seua experiència professional, o visitants si és el cas), no justificant-se per tant taxes superiors a les dels actuals estudis de Llicenciatura.

h) La modificació del Reglament d'Impugnació d'exàmens per a incloure la obligatorietat de publicar les notes dels exàmens a l'Aula Virtual i la paritat de la comissió d'impugnació entre estudiants i professors.

Política de Reglament Electoral

a) En l'actualitat el sistema d'elecció dels estudiants al Claustre i a altres òrgans de la Universitat està marcat per una sèrie de pràctiques que, vorejant el permés per la normativa, perverteixen el sistema de representació estudiantil i redueixen la seua eficàcia, deixant-lo obsolet i inútil. Per tal de fer més estricta aquesta participació considerem que la Junta Electoral hauria d'actuar amb més severitat i rigor en el control de la falsificació de signatures, tant en llistes electorals com en vots anticipats i en limitar les condicions del vot anticipat a unipersonal i no transferible: no com en el sistema actual on una persona pot votar fins a tres companys no presents el dia d'abans a les eleccions.

Quant al control de l'activitat electoral el dia de reflexió, igualment, s'hauria d'actuar amb major eficàcia, limitant tota activitat i publicitat organitzada per una candidatura, encara que responga a activitats de fora de la Universitat i impugnant-la quan corresponga.

En la participació dels estudiants en els diferents òrgans demanem major severitat en castigar la no assistència injustificada aplicant els capítols referents a l'expulsió de membres pels diferents Reglaments de Règim Intern i, en el cas del Claustre, reduint la mínima inassistència permesa per a estudiants a una sola sessió.

Pel que fa als AdR's veiem necessari abolir o modificar el sistema de vot delegat que permet a un membre votar en nom d'un nombre indefinit de companys que li deleguen el vot.

b) Proposem que l'elecció del Rector torne a ser competència del Claustre de la Universitat.

Política Lingüística i Universitat Valenciana

a) Les competències del Servei de Política Lingüística assumiran no només la llengua catalana sinó també la resta de llengües d'ús a la Universitat.

b) Assolir el compliment del dret de tot estudiant a estudiar en qualsevol de les llengües oficials de la Universitat de València. Per tal d'assolir aquest objectiu considerem, com a primer pas, l'ineludible compliment de la normativa de l'Oferta Acadèmica de Títol.

Sabem que aquesta mesura durà a situacions d'incompliment i de dificultats en la seua implantació i proposem també les següents mesures addicionals:

- i) Unificació dels incentius per a la docència en valencià que ja ofereixen alguns departaments.
- ii) Demanar el requisit lingüístic en el professorat entrant.
- iii) Mantenir un seguiment de la situació de la llengua a les classes per a conèixer els casos d'incompliment.

iv) Elaboració d'un pla d'increment de la docència en valencià per aprovació del Consell de Govern, tal com indica la disposició addicional dotzena – EUV.

A aquests recursos cal afegir els que degudament haurà de plantejar el Servei de Política Lingüística, com per exemple la seua proposta de manual d'ús lingüístic o les diferents mesures aplicades a la resta de les Universitats de la Xarxa Vives.

c) Com a mesura per a la normalització de la situació de la llengua a la Universitat, no només en la docència, demanem la obligatorietat de disposar de tot el material docent (apunts, guies,...) en valencià així com, també, de la retolació i la documentació oficial.

d) La valencianitat de la nostra Universitat no radica només en la llengua, sinó que ha de constituir tota una realitat global pel deure cap a la seua societat i la promoció cap a la resta del món. En aquest sentit, demanem també la inclusió en els plans d'estudis d'assignatures obligatòries que tinguen a vore amb la realitat social, cultural, històrica, política, jurídica, etc... del País Valencià.

Proposem també la creació d'instituts en totes les àrees, formats pels diversos departaments de les universitats valencianes, com ara l'institut Interuniversitari de Filologia Valenciana o un institut d'estudis econòmics on s'estudien projectes com el corredor mediterrani o tren d'Europa. El desenvolupament d'aquesta proposta podria emmarcar-se al si del Campus d'Excel·lència Internacional.

Política Mediambiental

- a) Contractar un tècnic en gestió energètica.
- b) Disposar que el Vicerectorat d'Infraestructures escolte i aplique les mesures proposades pel Servei de Seguretat, Salut Laboral i Medi Ambient.
- c) Augmentar la pressió a les autoritats perquè es construisca el carril bici Burjassot-València.
- d) Negociar amb les autoritats millores en el transport públic per als estudiants, especialment en trens de rodalies.
- e) Fomentar el transport públic entre el professors, cobrant l'aparcament a aquells que el tenen assegurat al pàrquing, com ja fan tantes Universitats.
- f) Garantir la bona aplicació del Pla Energia Viva.

Política de Personal

- a) Iniciar programes de formació i reciclatge del PAS perquè ofereisca un servei veritablement útil a l'estudiant.

Campus d'Excel·lència Internacional

Des del Bloc d'Estudiants Agermanats apostem per un nivell formatiu alt per a totes les universitats públiques valencianes i per a tota la diversitat d'oferta acadèmica, per això pensem que la competició no ha de ser un mètode de foment d'estudi. El Campus d'Excel·lència corre el risc de crear una diferenciació entre universitats que discrimine tant a nivell d'assignació de recursos, com a prestigi acadèmic, com a qualitat de docència entre les que siguen premiades i les que no.

Tant el Ministeri com la Generalitat Valenciana han de garantir una dotació d'infraestructures i una situació econòmica suficients per obtenir el prestigi que el Campus d'Excel·lència deuri donar. La transformació que el CEI suposa a una Universitat ha de significar una aposta clara per la universitat pública, contribuint a augmentar els resultats, no per la via de la recompensa segons selecció, sinó establint els paràmetres que tota universitat requereix per oferir més i millor als seus alumnes i aportant els recursos necessaris.

Per al cas de la Universitat de València, segurs del veredict favorable en el pròxim mes de Juny cap al projecte NauNova, i dins de la gran multiplicitat d'oportunitats que la concessió del CEI representa, proposem les següents millores:

a) Aprofundir en la integració de la resta d'Universitats públiques valencianes a partir d'agregats o ampliant la mira del contingut de la proposta de la UV.

b) Millorar la qualitat dels serveis adreçats als/les estudiants instal·lant oficines de tots els serveis als tres campus de la Universitat.

c) Aprofitar la inversió econòmica i la càrrega de treball que suposa el desenvolupament dels projectes que inclou el CEI de la UV per a buscar fonts de finançament i ocupacions que asseguren la continuïtat de l'extensió universitària d'Ontinyent.

d) Els barris de la ciutat de València i de la zona metropolitana han de sentir com a pròpia, i pròxima, la Universitat de València, per això ens hem de qüestionar quins beneficis directes els hi aportem i no perdre'ns en idealitats universals elitistes i privilegiades. Hi ha diferents vies però potser la primera passa hauria de ser la d'establir formes d'escoltar les seues necessitats per tal de produir propostes adaptades a eixos entorns socials particulars. També podem influir des de la Universitat amb la divulgació cultural específica, la revitalització d'entorns socials i urbanístics, la promoció de grups socials amb dificultats d'accés als estudis superiors, la normalització tecnològica, el suport a projectes generats per membres de la comunitat universitària que tinguen aplicació específica en els seu entorn o origen territorial (barri, comarca, etc.). També s'ha de valorar positivament la implantació territorial amb les oficines comarcals d'extensió universitària, i continuar l'eixamplament d'aquesta tasca arreu del País Valencià.

Política de Relacions Institucionals

Responent a la Responsabilitat Social Institucional de la Universitat, proposem:

a) Elaboració d'uns criteris de condicions de subscripció de contractes amb entitats privades que garantisquen, d'una banda, un grau adequat d'autonomia universitària en la



privades.

gestió dels recursos propis i en els disposats per les entitats contractants, i per l'altre, la pràctica per part de les entitats privades d'uns valors d'acord amb els de la Universitat.

b) Preferència de la Universitat per a signar convenis amb les petites i mitjanes empreses valencianes i pel desenvolupament dels sectors I+D+I d'entitats públiques o

Assemblea General
Bloc d'Estudiants Agermanats